

Zn. SPR-2018/10-76

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán věcně, místně a funkčně příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu, s přihlédnutím k § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. a) stejného zákona, takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-2018/10-70 ze dne 12. dubna 2011, kterým bylo rozhodnuto, že se účastníku řízení, společnosti DEREDES s.r.o., se sídlem Sokolovská 366/84 a 131/86, 186 00 Praha 8, IČ: 26956675, jako zpracovateli osobních údajů ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti se zpracováním osobních údajů za účelem vymáhání pohledávky pro společnost Filmpark, s.r.o., které prováděl na základě mandátní smlouvy uzavřené dne 21. října 2009 mezi ním a zmíněnou společností, za to, že nezabránil ke dni 4. března 2010 zveřejnění osobních údajů R. P., v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a informace o dlužné částce, prostřednictvím webových stránek na internetové adrese www.uhrazeno.cz, tedy za porušení povinnosti stanovené v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tj. povinnosti zpracovatele osobních údajů přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití, tedy za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, s odkazem na § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá pokuta ve výši 2.000 Kč a dále s odkazem na § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000 Kč, **se zrušuje a řízení se zastavuje.**

Odůvodnění:

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) o zahájení správního řízení, které bylo účastníku řízení, společnosti DEREDES s.r.o., se sídlem Sokolovská 366/84 a 131/86, 186 00 Praha 8, IČ: 26956675 (dále jen „účastník řízení“), doručeno dne 1. dubna 2010. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět R. P. (dále jen „stěžovatelka“) doručeny Úřadu dne 8. března 2010. Obsahem podnětu byla stížnost na porušení povinností při zpracovávání osobních údajů. Dle stěžovatelky zpracoval účastník řízení její osobní údaje v rozporu s ustanoveními zákona č. 101/2000 Sb., resp. neoprávněně tím, že je zveřejnil prostřednictvím webových stránek na internetových adresách www.uhrazeno.cz a www.registr-dluzniku.cz. Stěžovatelka rovněž uvedla, že předmětné osobní údaje byly účastníku řízení předány společností Filmpark, s.r.o., se sídlem K Náhonu 988/1, 198 00 Praha 9, IČ: 28216946, a to za účelem vymáhání pohledávky, kterou vůči ní měla údajně tato společnost mít. Stěžovatelka dále ve stížnosti

existenci dluhu popřela a dodala, že ke zpracování osobních údajů popsaným způsobem neposkytla souhlas.

Následně, na základě podkladů shromážděných v rámci správního řízení, vydal správní orgán prvního stupně dne 2. července 2010 rozhodnutí zn. SPR-2018/10-27, kterým účastníku řízení za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., kterého se měl dopustit tím, že porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tzn. že jako zpracovatel osobních údajů nepřijal taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití, uložil pokutu ve výši 2.000 Kč a dále s odkazem na § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.

Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně napadl účastník řízení rozkladem ze dne 8. července 2010, kterým se domáhal jeho zrušení. Na podporu svého návrhu uvedl, že nezadával osobní údaje stěžovatelky na uvedené internetové stránky, že neporušil žádnou povinnost stanovenou zákonem č. 101/2000 Sb., a že byl na základě uzavřené mandátní smlouvy pouze pověřen vymáháním pohledávky společnosti Filmpark, s.r.o. vůči stěžovatelce. Dle účastníka řízení tedy nedošlo k postoupení pohledávky za stěžovatelkou.

Na základě podaného rozkladu vydal předseda Úřadu rozhodnutí zn. SPR-2018/10-36 ze dne 3. září 2010, kterým napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání, a to z důvodu, že nebyly dostatečně objasněny některé okolnosti nezbytné pro rozhodnutí o porušení příslušného ustanovení zákona č. 101/2000 Sb. tak, aby bylo možné konstatovat, že byl skutkový stav zjištěn v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Předseda Úřadu v rozhodnutí mj. konstatoval, že pro další řízení je nezbytné si vyžádat příslušnou mandátní smlouvu a zjistit, jaké oprávnění či postavení měl účastník řízení při vymáhání pohledávky stěžovatelky s tím, že dále je třeba se zabývat otázkou, kdo skutečně na uvedených webových stránkách osobní údaje stěžovatelky zveřejnil – tj. vyžádat si součinnost provozovatelů webových stránek (např. doložit existenci smluvního vztahu s jednou či druhou společností).

Rovněž se odvolací orgán vyslovil k právní kvalifikaci správním orgánem prvního stupně popsaného jednání účastníka řízení, když konstatoval, že pokud by toto jednání bylo prokázáno, šlo by o porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. a nikoli o porušení povinnosti podle § 13 odst. 1 stejného zákona.

V rámci dalšího řízení správní orgán prvního stupně provedl výslech svědkyně Ž. S., zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o., vyžádal si od společnosti Filmpark, s.r.o. mandátní smlouvu ze dne 21. října 2009, uzavřenou mezi společností Filmpark, s.r.o. a účastníkem řízení, a vyžádal si od Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha III, spis č. j. ORIII-7927-29/ČJ-2010-001392, který se týkal trestního oznámení stěžovatelky – pro účely správního řízení jako důkazní prostředek z předmětného spisu užil správní orgán prvního stupně podání vysvětlení paní Z. Š., zaměstnankyně účastníka řízení.

Následně správní orgán prvního stupně ve věci vydal rozhodnutí, zn. SPR-2018/10-48 ze dne 16. listopadu 2010, jímž, s odkazem na obsah spisového materiálu, který byl doplněn o shora zmíněnou mandátní smlouvu, výpověď paní Ž. S., zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o. a o záznam o podání vysvětlení paní Z. Š., zaměstnankyně účastníka řízení, setrval jak na svém původním právním hodnocení jednání účastníka řízení, tak na výši sankce, kterou účastníku řízení za správní delikt předchozím rozhodnutím uložil.

Správní orgán prvního stupně mj. uvedl, že se účastník řízení v postavení zpracovatele osobních údajů ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti se zpracováním osobních údajů za účelem vymáhání pohledávky pro společnost Filmpark s.r.o., které prováděl na základě mandátní smlouvy uzavřené dne 21. října 2009 mezi ním a zmíněnou společností, tím, že nezabránil ke dni 4. března 2010 zveřejnění osobních údajů stěžovatelky, v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a informace o dlužné částce, prostřednictvím webových stránek na internetové adrese www.uhrazeno.cz, čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tj. povinnost zpracovatele osobních údajů přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití, se dopustil spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., jelikož nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů. Za spáchání zmíněného správního deliktu správní orgán prvního stupně účastníku řízení s odkazem na § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. uložil pokutu ve výši 2.000 Kč a dále s odkazem na § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.

Posledně zmíněné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně účastník řízení opětovně napadl rozkladem k předsedovi Úřadu ze dne 18. listopadu 2010, který byl Úřadu v řádné zákonné lhůtě doručen dne 24. listopadu 2010.

V rámci rozkladu účastník řízení mj. namítl, že správní orgán prvního stupně nesprávně posoudil skutkový stav, když na základě zjištěných skutečností, tj. na základě zjištění, že osobními údaji stěžovatelky disponovala společnost Filmpark, s.r.o., která je získala v souvislosti se svou obchodní činností, že zmíněná společnost uzavřela mandátní smlouvu s účastníkem řízení, jejímž předmětem byl závazek účastníka řízení pro společnost Filmpark, s.r.o. vymáhat pohledávky, a že na webové stránky www.uhrazeno.cz a www.registr-dluzniku.cz umístila osobní údaje stěžovatelky zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o, dospěl k závěru, že se účastník řízení dopustil správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. V této souvislosti účastník řízení dodal, že z jeho vyjádření a z dalších skutkových zjištění jednoznačně vyplývá jednak to, že není správcem stránek, na kterých byly osobní údaje stěžovatelky zveřejněny a jednak to, že osobní údaje na tyto stránky neumístil – dle tvrzení účastníka řízení stránky fungují tak, že na ně údaje dlužníků vkládají věřitelé (věřitelem byla společnost Filmpark, s.r.o.).

Účastník řízení dále namítl, že ve správním řízení bylo bez důvodné pochybnosti zjištěno toliko to, že osobní údaje stěžovatelky na předmětné webové stránky umístila zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o., že tato společnost byla věřitelem stěžovatelky, a že tyto stránky neprovozuje účastník řízení, nýbrž společnost Lorem Ipsum LLC. K tomuto účastník řízení dodal, že není srozuměn s tím, na základě jakých skutečností správní orgán prvního stupně usuzuje na to, že mohl jakkoli ovlivnit zveřejnění osobních údajů stěžovatelky.

Účastník řízení konstatoval, že dle jeho mínění byl zjištěný skutkový stav správním orgánem nesprávně posouzen, jelikož je ze zjištěných skutečností zřejmé, že se porušení zákona nedopustil. Rovněž je dle účastníka řízení zřejmé, že společnost Filmpark, s.r.o. nakládala s osobními údaji stěžovatelky zcela nezávisle na něm a mimo rámec mandátní smlouvy, kterou spolu mají uzavřenou.

Podle účastníka řízení navíc správní orgán v napadeném rozhodnutí nenaznačuje, jaké kroky měl účastník řízení podniknout k tomu, aby společnosti Filmpark, s.r.o. zamezil ve zveřejňování osobních údajů na stránkách provozovaných třetí osobou (společností Lorem Ipsum LLC). Důvodem dle účastníka řízení je, že žádné takové kroky ani podniknuty být nemohly - zveřejnění žádným způsobem nemohl zabránit.

Závěrem rozkladu účastník řízení poukázal na možnost uplatnění liberačního důvodu podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Na základě rozkladu bylo vydáno předsedou Úřadu rozhodnutí zn. SPR-2018/10-54 ze dne 24. ledna 2011, jež nabylo právní moci dne 28. ledna 2011, a kterým bylo napadené prvoinstanční rozhodnutí opětovně zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání.

Ve svém rozhodnutí odvolací orgán vedle odkázání se na § 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb. ve vztahu k nutnému rozsahu zjištění skutkového stavu věci dále s odkazem na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. mj. konstatoval, že pro účely dalšího řízení je nezbytné si vyžádat pro zjištění obsahu mandátní smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a společností Filmpark, s.r.o. přílohy předmětné smlouvy, dále pro odstranění nejasností ve výpovědi zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o. příslušné e-maily, na které zaměstnankyně odkazuje, a kterými měla být ohledně vkládání osobních údajů na předmětné webové stránky instruována, tzn. je nutné objasnit na základě jakých pokynů byly osobní údaje stěžovatelky vloženy na internetové stránky a kdo přesně pokyny udělal. V této souvislosti odvolací orgán podotkl, že by bylo rovněž žádoucí například od provozovatele webové stránky zjistit, pod jakým profilem byly osobní údaje vloženy, resp. zjistit způsob vkládání údajů na webové stránky (kdo a jakým způsobem může na uvedené stránky údaje vkládat), případně zjistit, kdo konkrétně osobní údaje stěžovatelky na internetové stránky vložil.

Odvolací orgán rovněž opětovně poukázal na nesprávné právní hodnocení věci správním orgánem prvního stupně – uvedl, že popsané jednání je v případě prokázání třeba kvalifikovat nikoli jako porušení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., nýbrž jako porušení § 5 odst. 1 písm. f) stejného zákona.

V dalším řízení si správní orgán prvního stupně vyžádal předložení příslušných dokumentů, ty se mu však nepodařilo získat. Podle sdělení zaměstnankyně firmy Filmpark, s.r.o. uvedené záznamy elektronické pošty, na které se odvolávala ve své výpovědi, již byly smazány. Stejně tak se nepodařilo získat ani přílohu předmětné mandátní smlouvy. Obstat se podařilo toliko smlouvu o pronájmu a připojení serveru mezi společností SuperNetwork, s.r.o. a účastníkem řízení. Dále správní orgán prvního stupně pořídil úřední záznam ohledně hostingu domény uhrazeno.cz a výpis z příslušného veřejného rejstříku ve Spojených státech amerických ohledně společnosti Lorem Ipsum LLC.

Dne 12. dubna 2011 pak vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí zn. SPR-2018/10-70, jímž opětovně konstatoval, že účastník řízení shora popsaným jednáním porušil ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., za což mu správní orgán prvního stupně uložil pokutu ve výši 2.000 Kč a dále s odkazem na § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán prvního stupně mj. uvedl, že přes snahu získat další dokumenty a důkazy se nepodařilo zcela jednoznačně a nepochybně prokázat, kdo osobní údaje stěžovatelky na internetové stránky vložil. Nemohlo být proto přijato konstatování o porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., neboť pro takové rozhodnutí neexistují dostatečné důkazy. Z tohoto důvodu správní orgán prvního stupně konstatoval pouze nezabezpečení osobních údajů, tedy porušení ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. – pro tento závěr dle správního orgánu prvního stupně svědčí řetězec nepřímých důkazů.

Účastník řízení také toto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně napadl včasným rozkladem k předsedovi Úřadu.

V rozkladu uvedl, že povinnost chránit osobní údaje se zcela evidentně vztahuje pouze na osobní údaje, které má zpracovatel (správce) ve své dispozici. Dále konstatoval, že uvedené ustanovení neukládá zpracovateli (správci) povinnost chránit osobní údaje před jejich neoprávněným užitím třetí osobou, která k těmto údajům měla přístup ještě před zpracovatelem (správce), neboť je zcela evidentní, že zpracovatel (správce) nemůže žádným způsobem jednání takových osob ovlivnit.

Účastník řízení ve svém rozkladu rovněž konstatoval, že z výpovědi zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o. jednoznačně vyplynulo, že to byla ona, kdo na základě pokynu svého zaměstnavatele údaje o stěžovatelce na uvedených internetových stránkách zveřejnil. Uzavření mandátní smlouvy nebylo podmíněno zadáním údajů o dlužníkovi na internetové stránky – navíc dle výpovědi svědkyně tato v době zadávání údajů na předmětné stránky je neměla propojeny s účastníkem řízení.

Závěrem rozkladu účastník řízení upozornil na liberační důvod dle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. s tím, že neexistuje žádný způsob, který by mohl společnosti Filmpark, s.r.o. zabránit ve zveřejnění údajů stěžovatelky a není po něm tudíž možné žádat vynaložení většího úsilí, než které vynaložil.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Účastník řízení v rozkladu zopakoval své argumenty uvedené v předchozích rozkladech vůči rozhodnutím správního orgánu prvního stupně. Nadále trvá na tom, že neměl žádný vliv na zveřejnění osobních údajů stěžovatelky na internetových stránkách.

Ve vztahu ke skutkovému stavu věci odvolací orgán, s přihlédnutím k § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, konstatuje, že se nepodařilo bez důvodných pochybností prokázat, že by se účastník řízení jednání, za nějž byl správním orgánem prvního stupně postihnut, skutečně dopustil - nepodařilo se získat potřebné důkazní prostředky, zejména přílohu mandátní smlouvy a elektronickou poštu od zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o., z nichž pořízené důkazy by jednoznačně potvrdily, anebo vyvrátily tvrzení účastníka řízení.

K dispozici tudíž nejsou žádné přímé důkazy o tom, že pokyn k uveřejnění osobních údajů na uvedené internetové stránky vzešel od účastníka řízení.

Ze shromážděných dokumentů a dokladů (důkazních prostředků) lze pořídit pouze nepřímé důkazy. V této souvislosti odvolací orgán podotýká, že skutkovou okolnost důležitou pro posouzení správního deliktu lze považovat za zjištěnou na základě nepřímých důkazů (indicií) jen tehdy, nepřipouští-li tyto nepřímé důkazy závěr o možnosti jiné skutečnosti, z níž nelze usuzovat na správní delikt.

Dle odvolacího orgánu na základě shromážděných indicií nelze konstatovat, že je vyloučena úvaha o tom, že se předmětného správního deliktu účastník řízení nedopustil, resp. opačně na základě nashromážděných důkazních prostředků, z nich pořízených důkazů, nelze bez důvodné pochybnosti učinit závěr, že se jej účastník řízení dopustil. S ohledem na tento závěr a s přihlédnutím k zásadě „*in dubio pro reo*“ tudíž ve věci nelze konstatovat, že by účastník řízení svým jednáním porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. a spáchal tak správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) stejného zákona.

Ke správním orgánem prvního stupně konstatovanému porušení povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a na to navazujícímu závěru o spáchání na porušení této povinnosti navázaného správního deliktu ze strany účastníka řízení za současného odkazu na to, že k prokázání porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.

a pro závěr o spáchání příslušného na porušení této povinnosti navázaného správního deliktu není dostatek důkazů, odvolací orgán konstatuje následující.

Pokud by došlo ke zveřejnění osobních údajů na předmětných stránkách zaměstnankyní společnosti Filmpark, s.r.o. na základě přímého pokynu účastníka řízení, kdy by tímto pokynem účastník řízení vybočil z rámce mezi ním a zmíněnou společností uzavřené mandátní smlouvy, nejednalo by se o porušení povinnosti zabezpečení podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Otázka kvalifikace takového jednání by záležela na obsahu vztahu mezi danými subjekty a na původním účelu zpracování předmětných dat. Mohlo by se jednat o porušení § 5 odst. 2 nebo § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. Ke zjištění obsahu konkrétního zmocnění a obsahu vztahu mezi danými subjekty by bylo třeba seznámit se mj. s obsahem přílohy mandátní smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a společností Filmpark, s.r.o.

Pokud došlo ke zveřejnění na základě rozhodnutí společnosti Filmpark, s.r.o., tzn. tato společnost by porušila odst. 4.2. smlouvy uzavřené mezi ní a účastníkem řízení, nelze takové jednání kvalifikovat jako porušení povinnosti podle zákona č. 101/2000 Sb. ze strany účastníka řízení.

Uvedené závěry vychází z povahy povinností podle § 5 odst. 1 písm. f) a § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., resp. z povahy na tyto povinnosti navázaných správních deliktů.

Obecně lze dodat, že pokud jde o zveřejnění osobních údajů, cílenou činnost konkrétní osoby (správce/zpracovatele osobních údajů), mimo meze, které jsou vymezeny účelem původního zpracování osobních údajů a současně zde pro tyto dispozice s osobními údaji není opora v žádném právním předpisu uznaném důvodu, pak nelze konstatovat, že nebyla nepřijata dostatečná bezpečnostní opatření. Takové jednání je, jak již bylo konstatováno shora, jednáním, pro které osobě nesvědčí žádný právní předpis uznaný právní důvod, tzn. jedná se o porušení povinnosti podle § 5 odst. 2, případně o porušení povinnosti podle § 9 zákona č. 101/2000 Sb. (rovněž lze uvažovat o porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.).

Pokud jde o porušení povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., resp. o spáchání na to navázaného správního deliktu (v širším smyslu), zákon č. 101/2000 Sb. v tomto směru předpokládá aktivitu, resp. pasivitu správce anebo zpracovatele ve vztahu k technickým a organizačním opatřením určeným k zabezpečení zpracovávaných osobních údajů samotných. Jinak řečeno, pokud jde o pachatele správního deliktu, jehož skutková podstata je navázána na povinnost podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., je tento, v případě přestupku, postihován ať již za úmyslné nebo nedbalostní nepřijetí nebo neprovedení technických a organizačních opatření, jejichž účelem je poskytnout zpracovávaným osobním údajům bezpečnostní standard minimálně v rozsahu dle § 13 a násl. zákona č. 101/2000 Sb. – zabránit neúměrnému zvyšování nepříznivého působení v osobnostní sféře subjektu údajů, které je již tak zpracováním osobních údajů způsobeno.

Pokud jde o správní delikty v užším smyslu, za přijetí a provedení bezpečnostních standardů odpovídá správce nebo zpracovatel objektivně. Pro tyto případy je třeba vždy přihlídnout k liberačnímu důvodu podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

V případě správních deliktů (v širším smyslu) navázaných na povinnost podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je tudíž vyžadováno jednání či opomenutí ve vztahu k organizačním a technickým opatřením určeným k zabezpečení osobních údajů, nikoli však k osobním údajům samotným.

Oproti tomu v případě povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 2, resp. § 9 zákona č. 101/2000 Sb. a na ně navázaných správních deliktů (v širším smyslu) je vyžadováno

aktivní a vědomé (úmyslné) konání ze strany správce (zpracovatele) přímo ve vztahu k osobním údajům.

Z uvedeného vyplývá, že povaha obou povinností, resp. obou správních deliktů je zásadně odlišná.

Odvolací orgán tak k věci uzavírá s tím, že se porušení smluvních povinností z jedné nebo z druhé strany nepodařilo prokázat. S přihlédnutím k dosud pořízeným důkazním prostředkům, zejména pak k obsahu svědeckých výpovědí, lze mít za to, že nelze důvodně předpokládat, že by bylo v dalším řízení možné zjistit skutečnosti, které by umožnily v souladu s § 3 správního řádu konstatovat, že z jedné nebo druhé strany, tj. ze strany správce osobních údajů (společnost Filmpark, s.r.o.) nebo zpracovatele osobních údajů (účastníka řízení), k porušení povinností podle zákona č. 101/2000 Sb. a tedy ke spáchání správního deliktu došlo.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha 11. července 2011

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec
předseda